

UCHWAŁA Nr 247 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 kwietnia 1953 r.

w sprawie warunków dokonywania zmian w planie inwestycyjnym i w planie budownictwa na rok 1953.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Zmiany w ramach tytułów i pomiędzy tytułami w planie inwestycyjnym na 1953 rok.

§ 1. 1. Zwiększenie bądź ograniczenie limitu istniejącego tytułu w planie inwestycyjnym na 1953 rok, spowodowane bądź koniecznością zwiększenia lub ograniczenia jego rzeczowego zakresu, bądź niedokosztowaniem lub przekosztowaniem zakresu rzeczowego inwestycji wymaga:

- 1) uchwały Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, zaopiniowany przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — jeżeli zmiana dotyczy inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (załącznik nr 6 do uchwały nr 19 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. o planie inwestycyjnym na rok 1953);
- 2) uchwały właściwego działu Prezydium Rządu, podjętej na wniosek ministra lub kierownika urzędu centralnego, uzgodniony z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — jeżeli zmiana dotyczy pozostałych tytułów I grupy; jeżeli resort nie jest objęty działem Prezydium Rządu, uchwałę podejmuje Prezydium Rządu;
- 3) decyzji właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego (z zastrzeżeniem przepisów § 3 ust. 1) — w zakresie tytułów inwestycyjnych II grupy planu centralnego;
- 4) decyzji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi), podjętej na wniosek właściwego wydziału prezydium, zaopiniowany przez wojewódzką komisję planowania gospodarczego (z zastrzeżeniem przepisów § 3 ust. 1 i 2) — w zakresie tytułów inwestycyjnych II grupy planu terenowego; jeżeli zmiana dotyczy dwu lub więcej wydziałów prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wymaga ona uzgodnienia z zainteresowanymi ministrami przed podjęciem uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Niedopuszczalne jest dokonywanie zmian, powodujących przenoszenie limitów pomiędzy różnymi planami wojewódzkimi, z planu centralnego do terenowych i odwrotnie, z wyjątkiem zmian formalnych.

§ 2. 1. Inwestor bezpośredni w porozumieniu z właściwym oddziałem banku finansującego inwestycje może dokonywać przesunięć między składnikami w ramach swego tytułu inwestycyjnego. Przesunięcia te nie mogą

1) powodować łącznie przekroczenia o więcej niż 5% początkowego limitu robót budowlano-montażowych w tytule;

2) zmniejszać podstawowych obiektów produkcyjnych lub usługowych na korzyść obiektów pomocniczych.

2. Włączanie w ramach limitu tytułu nowych składników do tytułów I i II grupy (w szczególności obiektów budowlanych) lub ich skreślenie oraz zmniejszanie limitów przeznaczonych na realizację podstawowych obiektów produkcyjnych lub usługowych na korzyść obiektów pomocniczych wymaga decyzji inwestora centralnego.

§ 3. 1. Wydanie decyzji, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 — 4 oraz w § 2 ust. 2, wymaga uzyskania uprzednio zgody Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jeżeli zmiana w tytule lub między tytułami powoduje zwiększenie początkowego limitu robót budowlano-montażowych:

1) o więcej niż 10% — jeżeli początkowy limit robót budowlano-montażowych w tytule lub w tytułach zmienianych nie przekracza 5 milionów złotych;

2) o więcej niż 5% — jeżeli początkowy limit robót budowlano-montażowych w tytule lub w tytułach zmienianych przekracza 5 milionów złotych.

2. Ustala się następujące specjalne zasady dokonywania zmian w niektórych działach gospodarki narodowej:

1) zmiana zasadniczych kierunków i przeznaczeń nakładów inwestycyjnych w rolnictwie wymaga decyzji inwestora centralnego;

2) zmiana zasadniczych kierunków i przeznaczeń nakładów inwestycyjnych w gospodarce komunalnej wymaga decyzji inwestora centralnego;

3) Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR” może bez zmiany planu oddawania inwestycji do użytku wprowadzać nowe obiekty mieszkalne w zamian za obiekty skreślone w ramach tego samego tytułu lub pomiędzy tytułami w ramach tej samej miejscowości.

3. Inwestor centralny może przekazać inwestorom naczelnym niektóre z posiadanych uprawnień (§ 1 ust. 1 pkt 3, § 2 ust. 2, § 3 ust. 2).

§ 4. 1. Zmiany przeprowadzane na podstawie §§ 1, 2 i 3 nie mogą powodować zmniejszenia efektów rzeczowych lub opóźnienia terminów w planach oddawania inwestycji do użytku.

2. Zmiany efektów rzeczowych oraz zmiany terminów w planach oddawania inwestycji do użytku wymagają:

1) co do inwestycji I grupy — uchwały Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, uzgodniony z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;

2) co do inwestycji II grupy — decyzji właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

§ 5. Właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego może przenosić z rezerwy resortowej limity do właściwych tytułów I lub II grupy z zastrzeżeniem §§ 1, 2, 3 i 6.

II. Włączenie nowego lub skreślenie istniejącego tytułu z planu inwestycyjnego.

§ 6. Włączenie do spisu tytułów inwestycyjnych nowego tytułu bądź skreślenie z wymienionego spisu istniejącego tytułu wymaga:

1) w odniesieniu do inwestycji I grupy — decyzji Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, uzgodniony z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;

2) w odniesieniu do inwestycji II grupy — decyzji właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, podjętej w uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego; w odniesieniu do inwestycji planowanych terenowo włączenie tytułu lub jego skreślenie wymaga uprzedniej zgody prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

§ 7. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek właściwych ministrów lub kierowników urzędów centralnych może:

1) włączyć do spisów tytułów I i II grupy oraz do planów oddania do użytku inwestycji I i II grupy inwestycje ze środków własnych inwestorów pod warunkiem uprzedniego stwierdzenia ich realności pod względem materiałowym, wykonawczym i finansowym;

2) włączyć do spisów tytułów I i II grupy inwestycje spółdzielczości, po stwierdzeniu ich realności pod względem materiałowym i wykonawczym, przydzielając odpowiednie limity z rezerwy w środkach zwrotnych planu inwestycyjnego.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego włącza na wniosek inwestora centralnego do spisów tytułów inwestycyjnych I i II grupy inwestycje finansowane ze środków własnych Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, po stwierdzeniu ich realności pod względem materiałowym i wykonawczym.

III. Zmiany w planie budownictwa.

§ 8. 1. Roczne zadania produkcyjne przedsiębiorstw budowlano-montażowych ustalone w Narodowym Planie Gospodarczym obejmują:

1) program produkcji, tj. przyjęte we właściwym trybie zlecenia i podzlecenia na roboty budowlano-montażowe;

2) rezerwę zadań produkcyjnych, przewidzianą dla umożliwienia przyjęcia i wykonania ewentualnych dalszych zleceń otrzymanych w ciągu roku.

2. Zmiany programu produkcji powinny być w zasadzie dokonywane w granicach rocznych zadań produkcyjnych. W przypadku gdy w wyniku przyjęcia nowych lub powiększenia zakresu dotychczasowych zleceń lub podzleceń ogólna wartość rocznego programu produkcji

ministerstwa (centralnego zarządu, przedsiębiorstwa) przekroczy wartość rocznych zadań produkcyjnych wynikających z Narodowego Planu Gospodarczego, nadwyżkę uważa się za dodatkowe zadanie produkcyjne ministerstwa (centralnego zarządu, przedsiębiorstwa).

3. Zmiany programu produkcji oraz ewentualnie wynikające z nich dodatkowe zadania produkcyjne należy ujmować w zasadzie tylko w planach kwartalno-miesięcznych.

§ 9. 1. Wszelkie zmiany w planie inwestycyjnym powodujące zwiększenie programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych wymagają uprzedniej zgody organów określonych w ust. 2.

2. Do wyrażenia zgody na włączenie do programu generalnego (bezpośredniego) wykonawstwa i programu produkcji nowych lub na zwiększenie zakresu dotychczasowych zleceń i podzleceń z planu inwestycyjnego jak i spoza planu inwestycyjnego są właściwe następujące organy:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budowlano-montażowego — w przypadku gdy zwiększenie programu produkcji przedsiębiorstwa nie przekracza 5% rocznych oraz kwartalno-miesięcznych zadań produkcyjnych;
- 2) dyrektor właściwego centralnego zarządu (w zakresie terenowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych — dyrektor wojewódzkiego zarządu przedsiębiorstw w porozumieniu z wojewódzką komisją planowania gospodarczego) — w przypadku gdy zwiększenie programu produkcji centralnego zarządu nie przekracza 5% rocznych oraz kwartalno-miesięcznych zadań produkcyjnych;
- 3) właściwy minister — gdy zwiększenie programu produkcji ministerstwa nie przekracza 5% rocznych oraz kwartalno-miesięcznych zadań produkcyjnych;
- 4) Prezes Rady Ministrów lub właściwy wiceprezes Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — gdy zwiększenie programu produkcji ministerstwa nie przekracza 10% rocznych zadań.

3. Zwiększenie programu produkcji ministerstwa przekraczające 10% rocznych zadań produkcyjnych ministerstwa ustalonych w Narodowym Planie Gospodarczym wymaga uchwały Prezydium Rządu.

4. W przypadku gdy organ właściwy (ust. 2 pkt 1 i 2) odmówi wyrażenia zgody na zwiększenie programu produkcji, inwestor może zwrócić się o wyrażenie zgody do organu bezpośrednio nadrzędnego, a w przypadku ust. 2 pkt 3 — do resortowego wiceprezesa Rady Ministrów.

5. Organ wyrażający zgodę na zwiększenie programu produkcji budowlano-montażowej powinien wziąć pod uwagę realne możliwości wykonania robót w zakresie i terminach przewidzianych we wniosku inwestora. Odmowa wyrażenia zgody powinna być uzasadniona na piśmie.

IV. Zmiany formalne i porządkowe w planie inwestycyjnym.

§ 10. 1. Do zmian o charakterze formalnym i porządkowym w planie inwestycyjnym zalicza się:

- 1) przenoszenie poszczególnych tytułów inwestycyjnych z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, dokonywane na podstawie decyzji właściwej władzy o zmianie organizacji aparatu gospodarczego;
- 2) przenoszenie — jeśli chodzi o inwestycje w zakresie energetyki, urządzeń radiofonicznych i telefonicznych, kanalizacyjnych, wodno-melioracyjnych i kolejowych oraz mieszkań zastępczych — poszczególnych tytułów (lub ich składników) z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, na podstawie obowiązujących zasad zaliczania inwestycji do majątku trwałego;
- 3) dokonywanie zmian numeru tytułu lub nazwy inwestora bądź też jego siedziby (o ile to nie powoduje zmiany miejsca wykonywania inwestycji);
- 4) przenoszenie limitów z tytułu zawierającego nakłady na zakup centralny na tytuł właściwego inwestora bezpośredniego, któremu zostało przydzielone dobro inwestycyjne, nabyte w ramach zakupu centralnego — lub odwrotnie;
- 5) przenoszenie limitów z tytułów zbiorczych na właściwe tytuły (np. z tytułów na dokumentację inwestycyjną lat przyszłych, wykup gruntów i innych).

2. Do przeprowadzenia zmian formalnych w planie inwestycyjnym jest uprawniony:

- 1) właściwy inwestor naczelny — jeżeli zmiany dotyczą wyłącznie jego zakresu działania;
- 2) właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego — jeżeli zmiany dotyczą wyłącznie podległych mu inwestorów naczelnych;
- 3) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — jeżeli zmiany dotyczą więcej niż jednego resortu.

3. Zmiany lokalizacji ogólnej mają charakter zmian rzeczowych i mogą być dokonywane jedynie przez Prezydium Rządu w odniesieniu do tytułów I grupy i właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego — w zakresie inwestycji II grupy.

§ 11. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania zarządzenia ustalającego zasady i tryb dokonywania zmian w planach pokrycia finansowego inwestycji w oparciu o zasady niniejszej uchwały.

§ 12. Uchyła się § 7 uchwały nr 19 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. o planie inwestycyjnym na rok 1953.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 marca 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*